

7. ข้อพิพาททางกฎหมาย

ณ วันที่ 15 กรกฎาคม 2552 บริษัทมีข้อพิพาททางกฎหมายที่ยังไม่สิ้นสุด ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อสินทรัพย์ของบริษัทที่มีจำนวนสูงกว่าร้อยละ 5 ของส่วนของผู้ถือหุ้น ดังนี้

ณ วันที่ 24 กรกฎาคม 2550 และ 24 สิงหาคม 2550 บริษัท และ ประธานกรรมการของบริษัท ได้ถูกอดีตผู้บริหารและกรรมการบริษัทท่านหนึ่ง เป็นโจทก์ยื่นฟ้องบุคคลทั้งสองเป็นจำเลยต่อศาลจังหวัดพระนครศรีอยุธยาในคดีอาญาข้อหาหมิ่นประมาท และคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญาดังกล่าว ให้ร่วมกันรับผิดชอบฐานจงใจทำละเมิดให้ได้รับความเสียหาย และเรียกค่าเสียหาย เป็นจำนวนเงิน 207,431,400 บาท (1. ค่าเสียหายต่อชื่อเสียง ได้รับความอับอาย เสียสุขภาพจิต และเสียสุขภาพ 2. ค่าสูญเสียรายได้ และ 3. ค่าเสียหายจากการที่บริษัทจะเข้าตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งอดีตผู้บริหารและกรรมการบริษัทท่านนั้น อ้างว่าในฐานะกรรมการจะมีสิทธิซื้อหุ้นต่ำกว่าตลาด และมีสิทธิได้รับโบนัสพิเศษ และอื่น ๆ) โดยมีมูลเหตุสืบเนื่องมาจากการที่บริษัท ได้มีหนังสือฉบับลงวันที่ 25 มิถุนายน 2550 บอกเลิกสัญญาจ้างอดีตผู้บริหารและกรรมการบริษัทท่านนั้น แต่อดีตผู้บริหารและกรรมการบริษัทท่านนั้นปฏิเสธไม่ยอมรับหนังสือของบริษัท บริษัทจึงจำเป็นต้องติดประกาศหนังสือฉบับดังกล่าวไว้ที่แผ่นสำหรับติดประกาศคำสั่งต่าง ๆ ของบริษัท ซึ่งอยู่ภายในบริเวณสถานที่ทำการของบริษัท เพื่อแจ้งให้อดีตผู้บริหารและกรรมการบริษัทท่านนั้นทราบ

ในส่วนของคดีอาญา ศาลชั้นต้นจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้มีคำพิพากษา เมื่อวันที่ 30 กันยายน 2551 ว่า แม้การปฏิบัติหน้าที่และความประพฤติของอดีตผู้บริหารและกรรมการบริษัทท่านนั้น ตามที่บริษัทระบุในหนังสือบอกเลิกจ้างจะเป็นความจริง ซึ่งอาจถือได้ว่าเป็นการฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานของพนักงานตามความในหมวดที่ 7 ว่าด้วยวินัยในการปฏิบัติงานและการดำเนินการทางวินัย และบริษัทถือเป็นเหตุบอกเลิกจ้างก็ตาม ก็ยังถือไม่ได้ว่าการปิดประกาศหนังสือบอกเลิกจ้างของบริษัทเป็นการกระทำเพื่อป้องกันตนหรือส่วนได้เสียเกี่ยวกับตนตามคลองธรรม จึงพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 328 ประกอบมาตรา 83 ให้ลงโทษปรับเป็นเงิน 100,000 บาท อย่างไรก็ตามบริษัทและประธานกรรมการของบริษัทได้ยื่นอุทธรณ์ ปัจจุบันคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลอุทธรณ์

ในด้านคดีแพ่ง บริษัท และ ประธานกรรมการของบริษัท ได้ยื่นคำให้การแก้คดีต่อศาลแล้ว ปัจจุบันศาลได้มีคำสั่งให้งดการพิจารณาคดีนี้ไว้ก่อน และให้จำหน่ายคดีไว้ชั่วคราวเพื่อรอฟังผลในคดีอาญา เนื่องจากคดีนี้เป็นคดีแพ่งเกี่ยวเนื่องกับคดีอาญาดังกล่าวข้างต้น การพิจารณาคดีแพ่งนี้จึงต้องรอให้การพิจารณาคดีอาญาถึงที่สุดก่อน

อย่างไรก็ตาม การกระทำของบริษัทดังกล่าวข้างต้นเป็นการปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานและการแสดงข้อความจริงโดยสุจริต มิได้เป็นกล่าวหาหรือไขข่าวแพร่หลายซึ่งข้อความอันฝ่าฝืนต่อความจริง ซึ่งการพิจารณาพิพากษาของศาลในคดีอาญา ในประเด็นที่เกี่ยวกับข้อความที่บริษัทระบุในหนังสือบอกเลิกสัญญาจ้างหรือเหตุแห่งการบอกเลิกสัญญาจ้าง ศาลก็เชื่อตามพยานหลักฐานที่บริษัทนำเสนอและฟังว่าเป็นความจริง คำวินิจฉัยของศาลในประเด็นนี้จึงเป็นประโยชน์กับบริษัทในคดีแพ่งที่อดีตผู้บริหารและกรรมการบริษัทท่านนั้นได้ฟ้องเรียกค่าเสียหายจากบริษัทในมูลละเมิดทำให้เสียหายต่อชื่อเสียง เพราะประเด็นนี้เป็นคดีแพ่งเกี่ยวเนื่องกับคดีอาญา ตามกฎหมายการพิพากษาคดีส่วนแพ่งศาลจำต้องถือข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในคำพิพากษาคดีอาญา และการกล่าวหาหรือไขข่าวแพร่หลายซึ่งข้อความจริงในทางแพ่งไม่ถือได้ว่าเป็นการทำละเมิด ส่วนข้อเรียกร้องอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการเลิกจ้าง บริษัทเชื่อว่า บริษัทมีข้อต่อสู้ที่สามารถหักล้างได้ทั้งในข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย อีกทั้ง ข้อเรียกร้องบางข้อก็เป็นข้อเรียกร้องที่ไม่มีมูลความจริงและปราศจากข้ออ้างตามกฎหมาย